

1. Копотун І. М. Запобігання злочинам, що призводять до надзвичайних подій у виправних колоніях : монографія. К. : ПП «Золоті ворота», 2013. 472 с.
2. Бараш Є. Ю. Злочинність у місцях позбавлення волі: основні тенденції та динаміка. *Юридична Україна*. 2017. № 5-6. С. 64–67.
3. Богатирьов А. І. Злочинність серед засуджених в місцях несвободи: кримінологічна характеристика та запобігання : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.08. Ірпінь, 2020. 42 с.
4. Цехан Д. М. Злочинна діяльність засуджених як структурний елемент злочинності у місцях позбавлення волі // Наука та суспільне життя України в епоху глобальних викликів людства у цифрову еру (з нагоди 30-річчя проголошення незалежності України та 25-річчя прийняття Конституції України) : у 2 т. : матер. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 21 трав. 2021 р.) / За заг. ред. С. В. Ківалова. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. Т. 2. С. 369–371.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ СКЛАДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 425 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Журавльов Максим Сергійович,
аспірант 2 р.н. Спеціальність 081 Право,
Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди

В умовах проголошеного режиму воєнного стану особливої актуальності набуває тема правильності кваліфікації військових кримінальних правопорушень. Як показує судова практика, існують проблемні питання в чіткості визначення окремих елементів складів таких кримінальних правопорушень, що здатні породжувати можливості для довільного трактування окремих правових норм, формування суперечливої судової практики та, як наслідок, призводити до порушення прав військовослужбовців.

Одним із таких проблемних питань є визначення суб'єктів кримінального правопорушення, передбаченого ст. 425 Кримінального кодексу України (далі – КК). Згідно з Приміткою до ст. 425 КК України такими суб'єктами є військові службові особи, а саме військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або

адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування [1].

Поняття службових осіб як суб'єктів кримінальних правопорушень законодавець визначає у ч.ч. 3 та 4 ст. 18 КК України [1]. Так, службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також постійно чи тимчасово обіймають в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною службовою особою підприємства, установи, організації, судом або законом. Також службовими особами визнаються посадові особи іноземних держав (особи, які обіймають посади в законодавчому, виконавчому або судовому органі іноземної держави, у тому числі присяжні засідателі, інші особи, які здійснюють функції держави для іноземної держави, зокрема для державного органу або державного підприємства), іноземні третейські судді, особи, уповноважені вирішувати цивільні, комерційні або трудові спори в іноземних державах у порядку, альтернативному судовому, посадові особи міжнародних організацій (працівники міжнародної організації чи будь-які інші особи, уповноважені такою організацією діяти від її імені), а також члени міжнародних парламентських асамблей, учасником яких є Україна, та судді і посадові особи міжнародних судів. Таке ж визначення службової особи законодавець надає і у Примітках 1,3 до ст. 364 КК України.

Вивчення зазначених норм дозволяє нам побачити певну неузгодженість. А саме, можемо констатувати, що за змістом вони різняться, насамперед, у тому, що у ч. 3 ст. 18 КК та Примітці 1 до ст. 364 КК України службових осіб наділено функціями представників влади, чого немає в п.1 Примітки до ст. 425 КК України, на що вже звертали увагу науковці [2, с.162].

Така неузгодженість правових норм може завдати нормальній, злагодженій роботі правової системи, призвести до порушення прав громадян, відітнути на стан законності і правопорядку, правосвідомості і правової культури суспільства. Крім того створюються незручності в правозастосовчій практиці, що сприяє формуванню неоднозначної судової практики, ускладнюється реалізація правових норм, культивується правовий нігілізм. Прямим наслідком неузгодженості правових норм є їх підвищена «корупціогенність».

Натомість «узгодженість правових норм, відсутність між ними суперечностей належать не лише до загальних умов ефективності законодавства, а і одночасно є важливою закономірністю його функціонування як самостійного, цілісного, системного явища. Сама

конструкція законодавства як узгодженої несуперечливої системи є об'єктивно необхідним способом його існування та ефективного функціонування» [3, с.35].

Список використаної літератури:

1. Кримінальний кодекс України від 05 квітня 2001 року. Офіційний вісник України від 08.06.2001 - 2001 р., № 21, стор. 1, стаття 920.
2. Карпенко М.І. До питання окремих ознак об'єктивної сторони військових службових злочинів у сфері управлінської діяльності. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2018. №4. С.161-164
3. Бобровник С.В. Подолання правових колізій як засіб забезпечення системності та ефективності законодавства. Щорічник наукових праць „Правова держава” № 14 Київ. 2003. С. 30-38.

ПІДХОДИ КИТАЮ ДО РЕГУЛЮВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ГЛИБОКОГО СИНТЕЗУ (DEERFAKE)

Завадський Анатолій Анатолійович,
Директор Research Institute of Digital Law (RIDL), керівник програми «Штучний інтелект в галузі права» та член Ради Директорів фонду «AI Global», член International Association for Artificial Intelligence and Law, аспірант зі спеціальності 081 Право ХНПУ імені Г.С. Сковороди

Аудіо, фото та відео контент, створений або змінений за допомогою штучного інтелекту для досягнення максимальної схожості з реальними зображеннями чи/або звуками, загально відомий як deepfake (deepfake – з англійської «глибокий» та «підробка») почав поширюватися з 2017 року. Саме тоді користувач мережі Reddit (нікнейм якого був Deepfakes) почав викладати до загального доступу порнографічні матеріали, створені за допомогою технологій штучного інтелекту [1]. Цей користувач маніпулював технологією глибокого навчання Google з відкритим кодом, щоб створювати та публікувати порнографічні відео. Відео були підроблені за допомогою техніки, відомої як зміна обличчя. Користувач “Deepfakes” замінив справжні обличчя на обличчя знаменитостей [2].